

ZIPERCEKE

Években távol, lélekben közel – A Ziperceke diákjai a

Derús Alkony Gondozóház lakóival ünnepelték a magyar népmese napját

A gyermeki és az idős életszakasz számtalan ponton kapcsolódik egymáshoz – elég, ha csak a „második gyermekkor” vagy a „gyermeki bölcsesség” kifejezésre gondolunk. A Ziperceke jól ismeri ennek a két, években távoli, ám érzésvilágban annál közelebb korosztálynak az egymásra hangoltságát, s nemcsak ismeri, de tudatosan építi is.

Ennek köszönhetően mára már hagyománnyá vált, hogy az iskola diákjai és a Derús Alkony Gondozóház lakói együtt ünneplik a magyar népmese napját, hiszen kicsik és idősek összefonódottságát mi sem példázza jobban, mint a mesék világa, amelyekben ősi tanítások elegyednek a gyermeki képzelet csodáival.

Idén még tovább színesedett a szokásos program. A Ziperceke diákjai most nemcsak dramatikus mesefeldolgozással -a Mi van a ládikóban? című, Benedek Elek gyűjtésének köszönhető magyar népmese előadásával- lepték meg a gondozóházban élőket, de az együtt játszás örömeivel is ünnepelték ezt a kedves napot.

Mindez persze nem előzmények nélküli: a Derús Alkony lakóinak mindennapjait mesedélutánok tarkítják, melyet a Ziperceke könyvtárosa, Botyánszkiné Rácz Mária vezet heti rendszerességgel. Az itt elhangzott mesék és az ünnepi műsor alapján készített totó kérdéseit a gyerekek és az idősek közösen, sok nevetéssel, együttes izgalommal oldották meg.

A rendkívül jól sikerült, vidám hangulatú találkozó azonban csak a kezdet volt: a könyvtáros kolléga a hétfői mesedélutánok után havi egy alkalommal érzékenyítő foglalkozás keretében közös játékokra hívja az iskola diákjait és az otthon lakóit, így erősítve gyerekek és idősek természetes, egymást építő, mindkét korosztály számára sokat nyújtó, szép kötelékét.

Horváth Orsolya
irodalomtanár

